

paany anbefale til det ærede Thing med den Bemærkning, at, da jeg ikke kunde indrømme, at mit tidligere Forslag i den Retning havde været ubensigtsvarende, saa vilde jeg gjerne give det nærværende nyvalgte Thing Leilighed til at gjøre godt igjen, hvad der i den Henseende efter min Formening var blevet forsømt. Jeg tror fremdeles, at det er rigtigt, at de to commanderende Generaler i saa Henseende stilles eens, og at der ogsaa er en Mængde tjenstlige Grunde, som tale for, at der anvises den høistcommanderende General i Sydland en fast Bolig. Jeg haaber som sagt, at det nye Thing vil stille sig noget anderledes til dette Spørgsmaal, som jeg paa det Bedste skal anbefale. Med Hensyn til Vædringsforslagene Nr. 11 og 14 har jeg den Fortrosthed, at de to Nedsættelser, som Udvalget har foreslaaet, væsentlig berøve paa en Misforstaaelse; men jeg vil ikke trætte Thinget med en nærmere Udvikling af disse noget intricate Regnskabsspørgsmaal; jeg forbeholder mig, og har det Haab, at det vil lyffes mig at oplyse Udvalget om, at der her foreligger en Misforstaaelse, og at vi saaledes kunne blive enige om, at disse Nedsættelser ikke blive definitive. — Forslaget Nr. 12, som er tiltraadt af Udvalget, skal jeg ret meget anbefale og ligesaa Forslaget Nr. 13, som gaar ud paa en Nedsættelse.

H. M. Petersen: Da jeg holder mig overbevist om, at den ærede Ordfører nok vil vide at imødegaae de Udtalelser, der ere ffete, og som jeg havde tænkt at sige et Par Ord om, frafalder jeg Ordet.

Frederiksen: Jeg tror ikke, at det er rigtigt, naar det ærede Medlem (Schleppegrell) før sagde, at det, ikke at ville bevilge disse Udgifter, var Mangel paa Fædrelandsfjærlighed, og det, at ville bevilge dem, var Fædrelandsfjærlighed; vi ere Alle enige om, at ville vort Lands Vel, det ærede Medlem efter hans Mening, det ærede Medlem for Aarhus

Amtis 1ste Valgfreds (Winther) efter hans og jeg efter min Mening; Uenigheden er kun tilstede om Midlerne; Spørgsmaalet er, hvorledes vi bedst tjene vort Land, enten ved at bevilge alle de Udgifter, der forlanges til Hærvæsenet, eller ved at søge at indskrænke Udgifterne. Jeg kan for mit Vedkommende ikke nægte, at jeg er tilbøielig til at tro, at det Rigtigste er at søge at indskrænke de store Forbringinger, der her stilles. Jeg tror, at selv om man udelukkende vilde fæste Blikket paa selve Krigen og det, der kræves der, er det et Hensyn, som det vel er værd at tage, at skaane Landets finantsielle Kraft, og jeg vil kun erindre om den Forhandling, som blev ført her ved Finantslovens 1ste Behandling om Underbalancen, der bliver større og større, og om den stigende Banffelighed for Finantsministeren ved at tilveiebringe simpelthen de rede Midler, der kræves til at føre Statshuusholdningen. Et af de ærede Medlemmer, der talte for (C. B. Nimestad), henviste til Hærloven, som forlangte disse Bevillinger, men jeg skal dog erindre om, at selve Hærloven ikke forudsætter de store Udgifter, hvorom der her er Tale; Hærloven forudsatte ikke en Udgift af 7 Millioner Rigsdaler til Hær og Flaade, men, om jeg hukker ret, var det noget over 5 Millioner, saavidt jeg erindrer 5 1/2 Million, man regnede paa, men her have vi omtrent 7 Millioner. Jeg tror dog virkelig, at der her har været fuld, god Grund for os, hvis Pligt det var nærmere at undersøge disse Forhold i det Enkelte, med største Samvittighedsfuldhed at speide efter, hvor det er muligt at spare. Jeg, som hører til Fleertallet i det Spørgsmaal, som her nærmest er emstridt, det om Forstærkningen, skal villig tilstaae, at jeg anseer Forstærkningens Dvælsel for særdeles vigtige; jeg ønsker ogsaa ved den frentidige Revision at bevare Forstærkningen, og jeg vil endogsaa gaae meget videre og ønske, at hele det udfrevne Mandskab skulde danne en stor Forstærkning. Desuagtet har jeg troet uden Betænkning at kunne slutte mig til Forslaget,